

gørende for det meget mørke Syn, jeg har, at trods den hidtil opnaaede Stabilisering af den tyske Reichsmark og trods den Udjævning, der kommer dør mellem Indlandspriserne og Verdensmarkedspriserne, maa vi ikke se bort fra det for os afgørende, at samtidig en stor Del af den tyske Produktion ikke i Indlandet finder det Forbrug, der var tidligere, nemlig den Gang Priserne var lavere, og Industrien derfor er nødt til i Øjeblikket at arbejde i ganske væsentlig Grad paa Lager. Hvad en Realisering til smaa Priser af store Lagre som dem, der nu oparbejdes dernede, betyder, har vi allerede en Gang faaet et smerteligt Kendskab til. Det var dog vel visse store Lagerrealisationer og visse store bristede Forventninger — den Gang navnlig Vest fra, fra Amerika, Frihavnslagrene o. s. v. —, som var saa afgørende for det forfærdelige Prissammenbrud, som herhjemme anrettede Ulykker, hvis Følger vi endnu for nylig har haft Anledning til at beskæftige os med under saa alvorlige Forhold.

Jeg tror derfor ikke, at den højtærede Handelsminister, hvor gerne jeg end vilde ønske det, er i Stand til at opretholde sin Tro paa, at den nu stedfindende Stabilisering af Reichsmarken, hvis Varighed man jo ikke, en Gang kender, vil have Betydning i den nærmeste Fremtid. Thi det maa staa klart, at de Lagre, der nu oparbejdes dernede, som Bankerne senere vil forlange realiseret, vil man sælge til saa godt som enhver Pris, enhver Pris vel at mærke i udenlandsk Valuta, i danske Kroner in casu, navnlig naar til den Tid Reichsmarkkursen igen, hvad der dog er meget stor Sandsynlighed for, bryder sammen og Tilløkkelsen saa bliver dobbelt stor. Men naar den højtærede Minister har den Tro og her saa stærkt udtaler, at hele dette skæve Forhold ikke vil vare længe endnu, kan jeg ikke forstaa, at man ikke tager Konsekvensen og saa forlænger denne Importregulering blot for en kortere Tid endnu. Jeg skal personlig erkende, at heller ikke jeg tror, at denne mærkelige Situation kan vare evigt, den maa være tidsbegrænset; men netop fordi vi kan se, at den maa være tidsbegrænset, blot ikke kender Tiden selv, maatte dog en midlertidig kortere Forlængelse være det mest nærliggende.

Jeg udtaler en uforbeholden Glæde overfor den højtærede Handelsministers aabne Anerkendelse af den loyale Maade, hvorpaa Industrien har medvirket til Gennemførelsen af Lovene og ogsaa bestræbt sig for at nedsætte Priserne til Trods for, at

maaske almindelige Konjunkturer ikke netop er gaaet i den Retning. Jeg vil gerne endnu en Gang fremhæve, at det for os var en Forudsætning for vor Medvirkning til Loven, som den forelaa i Fjor, at denne Resignation, denne Loyalitet, denne Pligtpaatagelse fra Industriens Side kunde paaregnes, samtidig med at det for os var afgørende, at man ikke kom ind paa de tidligere Veje for Prisregulering, men kun skabte et frivilligt System, som vi troede, at baade Moral og Teknik, om jeg saa maa sige, herhjemme var modne til. Det glæder os at have faaet en Anerkendelse af, at vi i begge Henseender har kunnet haabe rigtigt, og at der her saaledes foreligger Erfaring for, at de Veje, som er betraadt, og som var nye den Gang, er farbare her til Lands.

Noget mere behersket Glæde følte jeg overfor den højtærede Handelsministers Omtale af Udlandets Indsigelser, thi atter her maa jeg spørge: Hvilket er det Materiale, som foreligger? Jeg maa ganske ærligt tilstaa, at hvor stor Højagtelse jeg end har for den højtærede Minister, kan ikke Ministerens personlige Skøn være tilstrækkeligt for denne Sags Afgørelse. Men den højtærede Minister fremhævede selv, at fra denne Plads var det hverken ham eller hans Kollega Udenrigsministeren muligt at give alle Oplysningerne. Jeg vil da haabe, at vi i det Udvalg, der vel kommer, maa kunne faa et saadant Materiale lagt frem, at den Overbevisning, som i alt Fald vi endnu mangler, maa kunne komme til Stede. Men ogsaa her maa jeg gøre det ærede Medlem Hr. Pürschels Ord til mine, at det maa være Beviser, haandgribelige Beviser, og ikke personlige Skøn og Postulater, der skal til for at overbevise os.

Det forekommer mig at være noget af det vigtigste i den højtærede Handelsministers Tale, at han saa aabent erkendte, at med den abnorme Valutakonkurrence, som vi her har at kæmpe med, er det slet ikke paa Forhaand givet, at den saakaldte Prisbillighed fra Udlandets Side kommer Forbrugerne til gode. Den højtærede Handelsminister fremførte selv et Materiale, der viste, hvorledes det modsatte tværtimod var Tilfældet. Da der er megen Skepsis paa dette Omraade, vil jeg meget gerne kraftigt understrege, hvorledes vi i Toldudvalget i Fjor, hvor man beskæftigede sig med alt andet end Tolden, i alt Fald med meget andet end Tolden, havde en Episode overfor nogle, om jeg saa maa sige, ekstraordinære Cigarimportører. Det drejede sig om tyske Valutacigarer, og disse